

af de forøgede Byrder, som forskellige Lovgivningsforanstaltninger i de senere Aar have medført, og det oven i Købet Lovgivningsforanstaltninger, som efter tidligere Tidens Opfattelse i Virkeligheden kun vilde have medført forøgede Byrder for Kommunerne. Jeg behøver ikke at gaa saa langt tilbage som til Lovene om Sygekasser og Alderdomsforsørgelse, Love, der for Staten have medført en Udgift, som for det kommende Finansaar andrager 5,800,000 Kr. Jeg kan holde mig til de allersidste Aar og der nævne, at man f. Eks. med Tilskuddet til Hjælpekasserne og Arbejdsløshedskasserne kommer op paa et Stats-tilskud paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og at Tilskuddet til de forsømte Børn og Tuberkulosesagen efter de Tal, jeg nævnte, er oppe paa 1,600,000 Kr. Naar man til disse tre Ting allerede er oppe paa Udgifter af over 2 Mill. Kr. for Staten, vil ingen kunne nægte, at det i Virkeligheden er at fri Kommunerne for en Part af disse Udgifter, det være sig til de tuberkuloses Behandling, til Støtte af arbejdsløse eller til Støtte af de Hjælpekasser, vi tidligere havde under Navnet „De frie Fattiggasser“. Det er i Virkeligheden rent kommunale Opgaver, som Staten her med over 2 Mill. Kr. bidrager til. Man maa vel erindre, at det ikke er Byrder, Staten paalægger Kommunerne i den Forstand, at man ikke ogsaa ude i Kommunerne vilde have været nødt til, selv om Staten ikke vedtog en Lov om Tilskud til Sanatorier, Hjælpekasser og Arbejdsløshedskasser, at udrede disse Tilskud. Kommunerne vilde ikke have kunnet skubbe dem fra sig. Den almindelige Opfattelse, den humane Tankegang fører med sig, at det nu er nødvendigt, at man fra det offentliges Side træder til i langt større Grad og videre Udstrækning, det være sig med Hensyn til Behandling paa Sanatorier, den saakaldte fri Fattighjælp, eller til hvilke andre Ting man vil nævne — saaledes er nu en Gang den almindelige Opfattelse. Og det er godt, at den er saaledes. Man kan derfor ikke komme og sige: Nu har man fra Lovgivningsmagts Side paalagt os, at vi skulle ud med ret betydelige Tilskud til Hjælpekasserne, til Behandling af de syge, til Tuberkulosehospitalet o. s. v., thi man kan være sikker paa, at hvis Staten ikke havde ydet den Støtte, vilde den almindelige Opfattelse alligevel kræve, at der fra Kommunernes Side blev ydet den nødvendige Støtte til, at de Folk, der vare uheldigt stillede, kunde komme paa Tuberkulosesanatorier o. s. v. Der er en saadan enkelt Ting som Behandling af Lupuspati-

enter; der ydes ganske vist dertil et meget ringe Stats-tilskud, der kommer nogle enkelte mindre bemidlede til gode; men de Summer, som dertil af Kommunerne betales, ere ikke noget, som er paalagt ved Lov, det er noget, Kommunerne gøre i Kraft af den almindelige Opfattelse, og det samme vilde have gjort sig gældende overfor Tuberkulosebehandling og en Mængde andre Spørgsmaal. Jeg har haft Lyst til at nævne dette i Forbindelse med de andre Tal, jeg nævnedes, som et Bevis for, hvorledes Statens Udgifter stige og navnlig stige paa Grund af dens Bidrag til mere humane Foranstaltninger. Det kan derfor ikke siges, at Staten ikke tager sin Part af de forøgede Byrder, som den ganske vist har paalagt Kommunerne, men som dog vilde have været en nødvendig Følge for Kommunerne i Henhold til hele den humane Tankegang, selv om man ikke havde vedtaget Love i saa Henseende, Love, som væsentlig medvirke til, at Kommunernes Bidrag til disse Foranstaltninger blive mindre, idet Lovene fastsætte visse bestemte Tilskud fra Staten. Det er dog vist, naar det kommer til Stykket, betydelige Lettelser for Kommunerne.

Det blev fra et Par af Oppositionens Ordførere ved Begyndelsen af tredie Behandling omtalt, at der var noget ejendommeligt i at se, at alle saa at sige vare enige om alle Ændringsforslagene, og navnlig, at man ikke kunde se, at Højre havde taget noget afvigende Standpunkt. Havde det været paa et mere belejligt Tidspunkt, kunde det have haft sin Interesse at karakterisere den Forskel, der er til Stede, og at se, paa hvilke Punkter Oppositionen har søgt at give Udtryk for sin Opfattelse. Det kunde have været interessant at se, i hvor høj Grad denne Opfattelse vilde have givet sig Udtryk, hvis Flertallet for en Gangs Skyld havde gaaet hen og stemt for Mindretallets Ændringsforslag. Man kunde næsten for en Gangs Skyld have haft Lyst til at anbefale Flertallet at stemme for Mindretallets Forslag for at erfare, om det derefter vilde blive sagt, at nu havde vi saadan en udmærket god Finanslov. Paa et andet Tidspunkt af Døgnen kunde det jo have haft sin Interesse at gaa dette nærmere efter i Sømmene. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at selv om man ikke faar vedtaget disse, efter min Opfattelse hverken mange eller vidtrækkende Ændringsforslag, Oppositionen har stillet, trøster jeg mig dog til at sige, at det er en saa udmærket Finanslov, vi nu staa i Begreb